

працівникам і спілкам та стратегія профспілок [Електронний ресурс] / [ред. О.Рубінчик, М.Рубінчик]. К.: IUF, 2006. – 66 с. – Режим доступу до статті: http://www.iuf.org/drupal/files/IUF_Outourcing_Ukrainian.pdf

2. Про зайнятість. Закон України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/803-12>

3. Лісогор Л. Гнучкість з айнятості на ринку праці та соціальний захист [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.dcz.gov.ua/control/uk/publish/article>

Полтавець М.М., викл.
Кіровоградський національний технічний університет

ПЛАНУВАННЯ ПОТРЕБИ ПІДПРИЄМСТВА В ЕНЕРГЕТИЧНИХ РЕСУРСАХ

Енергетична галузь України, як і в більшості країн світу, є базовою галуззю національної економіки. Надійне, безперебійне та ефективне постачання споживачів всіма видами енергії є основою розвитку економіки країни та одним з факторів, що забезпечують гідні умови життя всім її громадянам. Значна увага до енергетики в Україні пов'язана, крім цього, з достатньо великою часткою енергоємних галузей народного господарства і постійно зростаючим відсотком енерговитрат в собівартості продукції. Тому планування діяльності енергогосподарства є важливою складовою системи планування господарської діяльності підприємства. Воно здійснюється на основі прийнятих в промисловості принципів, але повинно враховувати особливості промислової енергетики.

План роботи енергетичного господарства промислового підприємства охоплює широке коло питань пов'язаних із забезпеченням виробництва всіма видами енергетичних ресурсів і направлений на забезпечення: надійного і економічного забезпечення всіма видами енергії в необхідній кількості і відповідної якості; повного використання потужності енергетичних установок та пропускнуєї спроможності мереж; комплексної механізації та автоматизації виробничих процесів; економії палива та енергії; зниження собівартості продукції енергетичних цехів.

План діяльності енергетичного господарства складається відділом головного енергетика по окремих підрозділах і підприємству в цілому і містить:

- планування технічного обслуговування та ремонту енергообладнання;
- план розвитку енергогосподарства;

- план енергопостачання підприємства.

План технічного обслуговування та ремонту діючого та резервного енергообладнання та мереж складається на основі замовлень підрозділів підприємства. Основним документом, за яким плануються дані роботи, є річний план-графік планово-запобіжного ремонту обладнання та мереж промислової енергетики (ПЗРОМПЕ), за яким визначається потреба в ремонтному та експлуатаційному персоналі, матеріалах та запасних частинах, складається кошторис витрат на ремонтні роботи.

План розвитку енергосподарства передбачає розробку і впровадження організаційно-технічних заходів направлених на: впровадження нової техніки, реконструкцію існуючих енергоустановок та мереж, впровадження енергозберігаючих технологій, вирівнювання графіків енергетичних навантажень, покращення роботи енергетичних служб підприємства.

План енергопостачання підприємства обґрунтовує його потребу в паливі та енергії. Основним методом визначення енергетичних потреб підприємства та раціонального використання палива та енергії є складання енергетичних балансів. Енергетичний (паливно-енергетичний) баланс це система взаємопов'язаних показників отримання та використання палива та всіх видів енергії на підприємстві. Розрізняють плановий та звітний енергетичний баланс.

Плановий енергетичний баланс полягає в обґрунтуванні потреби підприємства в енергії і паливі (витратна частина) і визначенні найбільш раціональних і економічних джерел задоволення цієї потреби (прибуткова частина). Основою для складання планових енергобалансів є питомі норми витрат енергії і палива, а також планові завдання по випуску продукції основного виробництва. Звітні баланси призначені для контролю енергоспоживання, аналізу використання енергії і палива, а також для оцінки якості роботи енергетичної служби.

Розробка паливно-енергетичного балансу відбувається в наступній послідовності.

Спочатку визначається витратна частина.

1. Планується потреба основного виробництва в енергії і паливі, а також витрати енергії і палива на невиробничі потреби.

2. Розраховуються втрати енергії в мережах і перетворюючих установках.

3. Визначається сумарне споживання енергії і палива підприємством.

На основі розрахунку витратної частини складається прибуткова частина.

1. Визначаються енергоресурси підприємства шляхом розрахунку

робочих потужностей генеруючих установок і складання балансу потужності по підприємству.

2. Розподіляються планові графіки навантажень між джерелами енергопостачання.

3. Розробляється режим роботи і енергобаланс генеруючих установок.

4. Складається баланс палива по підприємству.

Зміст та форми побудови енергетичних балансів промислового підприємства повинні відповідати ряду вимог, а саме: інформація, що міститься в енергетичному балансі повинна давати можливість зробити висновки про ефективність використання енергії в цілому по підприємству; для аналізу цільового використання енергії повинні бути виділені витрати на силові, технологічні та побутові потреби; для контролю споживання енергії різними підрозділами підприємства енергетичні баланси повинні складатись в розрізі виробничої структури; відображати внутрішній оборот енергії в різних енергоносіях. Для визначення збитків від використання палива та енергії зниженої якості доцільно доповнювати паливно-енергетичні баланси якісними характеристиками енергій, а для оцінки ефективності в балансі має бути відображений як досягнутий так і можливий рівень енерговикористання на підприємстві.

Отже, основою складання енергетичного балансу має бути всебічне і комплексне обстеження підприємства, яке дасть можливість отримати достовірні енергетичні характеристики обладнання, визначити основні джерела втрат та резерви підвищення економічності енергогосподарства.

Пустовіт М.В., асист.

Кіровоградський національний технічний університет

ДІАГНОСТИКА ТЕНДЕНЦІЙ ТРУДОРЕСУРСНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ПОТРЕБ РЕГІОНУ

В сучасних умовах людський чинник виробництва набирає форми людського капіталу, під яким розуміємо нагромаджені продуктивні здібності людини, що проявляються у вигляді знань, умінь, кваліфікації, здобутих компетенцій, а також сукупності рис, які характеризують ставлення працівника до роботи (сумлінність, дисциплінованість, мотивованість тощо). Розвиток людського капіталу відбувається шляхом надбання загальної та професійної освіти, виробничого навчання, створення ефективної системи мотивації персоналу і т.п. В Україні дослідження проблем відтворення